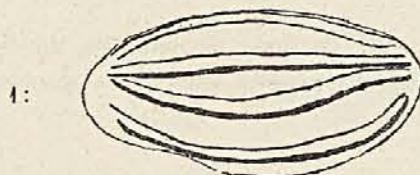

sic funda media duo scutalia inparia [duocumalia inpari codex] habebat scripsit, descriptionem Polybianam (apud Suidam v. κέστρος, p. 1163, 13 Hultsch) perperam interpretatus est; is enim: τοῦτο, δυεῖν κώλων (κάλων codd.) ἀνίσων ὅπαρχόντων τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐντγχολίζετο τῶν κώλων (κάλων codd.) εὐλύτως, i. e. fundae duo membra inparia erant, in quorum membrorum media parte telum illud (cestro-sphendone) inserebatur. Ubi sive illud κάλων (aut potius κώλων) habenas (id quod mihi probatur, cf. Strabo III p. 168 C. μακρόκαλον κτλ.) sive aliter explicamus, hoc certum est, eas non in media funda fuisse et errasse Livium.

6086 XL 1 [olim apud Santangelum n. 9, nunc in museo Neapolitano n. 1727]. Pendet 56 gr., longa 0,042, crassa 0,02 et 0,014; robigine flava incrustata est.

2 in Piceno rep. DELF. p. 9.

1 Vidi et supra exhibui.

2 Delfico in tabula (cf. p. 9 et 10) aere incisam exhibit praecedenti similem (an eandem?).

Alia exempla habes in sequenti et glande originis ignotae sed fortasse Asculanae in museo Kircheriano n. 225 extant.

Vezzi dell' artefice, e di niuna cosa indicativi Delfico. Fortasse imitantur amygdalae pruni nucleus (cf. granum hordei nummis repraesentatum, ex. gr. Aes grave del museo Kirch. cl. I t. IX 6).

XLI 1 Asculi rep. esse (recte) fertur [nunc Perusiae apud comitem Rossi Scotti]. Robigine cineracea obtecta est.

2 [in museo Neapolitano n. 76 = 229]. Pendet 62 gr.

in adversa parte: *pugio* (ut n. XXXVIII)

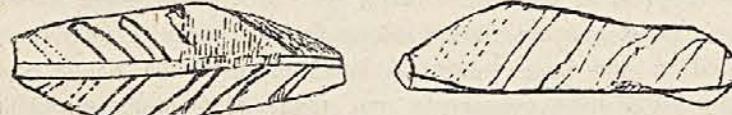
in aversa parte: ut n. XL

1 Vidi.

2 Vidi et aversam partem supra exhibui. — Fiorelli Catal. p. 12 n. 229, qui non recte fulmen in ea repraesentari putavit.

XLII in Castellano rep. [in museo Asculano 1872 n. 1409]. Pendet 27 gr. Altera parte est plana.

Yidi et supra tam superne quam a latere spectatam repraesentavi.

Est ni fallor palma.

Suspectae sunt duae glandes, quae sequuntur:

XLIII in Castellano reperta dicitur, sed certe in sicco loco iacuerit necesse est cum robigine gilva obtecta sit [nunc in museo Asculano n. 773 a. 1869/70 empta]. Pendet 63 gr.

fulmen

Vidi.

6086 XLIV [in museo Neapolitano n. 73 = 226]. Pendet 67 gr.

delphinus (dextrorsus)

Vidi. — Fiorelli Catal. p. 12 n. 226.

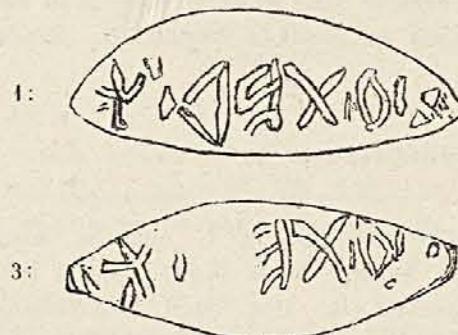
Fulminis figura in solis Perusinis exstat, delphinus in nulla omnino alia glande, utraque autem figura plane similis reperitur in exemplaribus compluribus a Vincenzino cisis (cf. Desjardinianas n. 727* 408 et 237). In glandibus supra scriptis cusionis certum quidem indicium non reperi, sed in talibus lineis parum eminentibus ea res difficillime discerni potest, si falsarius callide rem gessit. Huc accedit, quod fulminis figura elegantior est pro deformitate glandium belli socialis et utraque desumpta esse potest ex nummis: fulmen simile habetur in Butuntino aereo apud Carellum t. 96, 4, delphinus in Hatriano ib. t. 29, 12. — Quodsi tamen genuinae erunt, falsarius ex his vel similibus exemplaribus formas suas incidisse putandus erit.

Subieci extra ordinem inscriptionem non Latinam sed ut videtur Etruscam.

XLV 1 reperta apud Asculum (in Castellano, ut ferunt) [in museo Asculano 1869/70 n. 894]. Pendet 64 gr. Robigine gilva tecta est, ut in terra (fort. in alvei parte superiore), non in aqua repartam esse pateat.

2 apud Asculum repertum esse probabile est [in museo Asculano 1872 n. 1442]. Pendet 74 gr.; robiginem albam habet.

3 [in museo Kircheriano n. 247]. Longa est 0,051, crassa 0,019 et 0,017. Forma Perusinis similius est, sed huc rettuli propter 1 et 2.

1 Descripsi et supra exhibui.

2 Descripsi: ΑΙΘΑΙΓΥ. Ex eadem forma atque n. 1 provenit.

3 Descripsi ut supra. Ed. Fabretti Corp. inscr. Ital. n. 2636 cum imagine t. XLIV ex apographo a Minicio misso: Ψ. Ξ. Ο.; item Ruggiero Catal. n. 247. — Fortasse non est nimis audax conjectura, hanc ipsam esse glandem illam, quam in museo Kircheriano extantem et litteris Etruscis PHVLE IL inscriptam edidit et ad tribum XXXXVIII rettulit Secchi, Giornale di Roma 25 Jul. 1844 n. 30 q. n. v. (inde Minicius p. 251 n. 1 et ex hoc Fabretti Corp. n. 2640 bis d). Minus probabiliter antea conieci relata haec esse ex glande vel tessera argillacea Sicula eodem errore, quem in alia ex illis ignoti usus glandibus commissum esse deprehendi, quemque h. l. commemorare non alienum erit. Fabrettius enim Corp. n. 2639 et tab. XLIV ad delineationem Caiet. Deminicis' inter glandes plumbeas exhibet hanc 'in museo Kircheriano' servatam:

ΤΡΙΦΥΛ

CI

At ea non plumbea glans est sed argillacea, neque Etrusca est sed Graeca, neque in museo Kircheriano exstat; eadem enim est, quam edidit ex museo baronis Astuto in oppido Noto Alessi lettera 1815 tab. II n. IV (inde Mommsen Zeitschr. f. Alt. 1846 p. 784 n. 8 et Corp. inscr. Gr. n. 5468), legendam: τριφύλιον | ...

Etruscos quoque tum defecisse a Romanis tradit Livius (Periocha 74, cf. Orosius 5, 18 § 17). Itaque Italies inter auxilia fuisse possunt fundatores Etrusci.